

[Økonomiministeren.]

læg. Det var et gennemgående træk, at man betegnede min redegørelse for markedssituationen som nøgtern, og denne karakteristisk vil jeg da gerne selv vedkende mig og sige, at det også var tilsigtet, at det skulle være en nøgtern redegørelse.

Jeg har med tilfredshed ment at kunne konstatere, at der hos et meget stort flertal i det høje ting er bred enighed om regeringens markedspolitik. Jeg lægger vægt på, at der er tilslutning til, at Danmark opretholder sin hidtidige markedspolitiske målsætning: at opnå fuldt medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med Storbritannien og de flest mulige af de nordiske og andre europæiske lande, som måtte ønske det. Der synes også at være enighed om, at EFTA-samarbejdet bør udvides så meget som muligt. Endvidere støttes regeringens initiativ til et nærmere nordisk samarbejde fra alle sider i tinget, ligesom jeg kan konstatere tilslutning til den skeptiske holdning, som vi har ment at måtte indtage til eventuelle overgangsarrangementer i tiden, indtil fællesmarkedets udvidelse bliver mulig.

Jeg skal dernæst gøre nogle kommentarer til visse af de synspunkter, der er fremdraget af ordførerne.

Hr. Ivar Nørgaard beskæftigede sig med EFTA-ministermødet i London og især med den holdning, som Schweiz og Sverige indtog. Disse syntes at være mere ivrige for at få overgangsordninger for ansøgerlandene end de øvrige EFTA-lande. Nu vil jeg for det første sige om Sverige og Schweiz, at de to lande jo ikke står som ansøgere om fuldt medlemskab og derfor ikke, det må erkendes, kan tillægge muligheden for opnåelse af fuldt medlemskab samme betydning for eventuelle overgangsordninger som de lande, der søger et sådant medlemskab, f. eks. Storbritannien, Danmark og Norge. Men hertil kommer — og det tror jeg man skal lægge en vis vægt på — at både Sverige og Schweiz vistnok har helt konkrete toldpolitiske ønsker, som der ikke blev taget hensyn til under Kennedyrunden, vedrørende kemikalier, specialstål og sådanne ting, som man har en særlig interesse i eventuelt at få en aftale med fællesmarkedet om.

Afgørende fra et dansk synspunkt er imidlertid, at de nordiske lande er enige om at ville samordne holdningen til eventuelle forslag om overgangsordninger, der måtte fremkomme fra et enigt fællesmarked, og at vi også er enige om, at EFTA-fordele skal bevares. Disse synspunkter kom til udtryk både på statsministermødet i København og i communiqueet fra EFTA-ministermødet i London, der følger communiqueet fra København ganske nøje på det punkt.

Hr. J. O. Krag og andre ordførere har i forbindelse med en omtale af det nordiske initiativ været inde på, hvor langt man nu kunne regne med, at det var muligt at komme, hvor langt de andre lande ville være rede til at følge Danmark på det område. Det var nok helt naturligt, at initiativet kom fra dansk side, for vi er jo det af de nordiske lande, der har været stærkest involveret i hele spørgsmålet om en udvidelse af fællesmarkedet, og da nu situationen kom til at ligge sådan, den 19. december, at en tilslutning blev udskudt, ja, så var det vel konsekvent, at vi før de andre nordiske lande erkendte nødvendigheden af at søge efter nye muligheder for at fortsætte bevægelsen hen imod en europæisk integration og derunder naturligt kom ind på mulighederne for en udvidelse af det nordiske samarbejde og dermed en styrkelse af Nordens forhandlingsposition.

I fortsættelse af dette er det naturligt at sige, at vi ser dette nordiske initiativ som en forlængelse af den hidtidige danske markedspolitik. Det er understreget i statsministrenes beslutning på Københavnsrådet, der siger, at det nordiske samarbejde skal have et europæisk sigte. Jeg vil gerne sige til hr. Per Federspiel, at dette initiativ ikke på nogen måde kan opfattes som et forsøg på at isolere sig fra nordisk side; det er ikke et isoleret nordisk samarbejde, man vil skabe, det er tværtimod et forsøg på gennem et øget nordisk samarbejde at yde et positivt bidrag til den europæiske integrationsproces som helhed.

Det er rigtigt, at de problemer, vi vil møde i det videre arbejde henimod nordisk øget samarbejde, vil kunne blive ganske store. Jeg mener nu at kunne se tegn til, at det initiativ, vi fremkom med, og som